

P. N. Petersen (Røjle): Det er i anledning af et par bemærkninger, som det ærede medlem hr. Chr. Nielsen fremsatte, at jeg gerne vil sige et par ord som tilføjelse til det, jeg sagde, da jeg anbefalede forslaget for lidt siden. Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen vil hævde, at dette forslag er et angreb på De Forenede Nationers pagt, men dette er jo, som den højtærede minister også gjorde opmærksom på, en stor misforståelse fra det ærede medlems side. I og for sig er det såre naturligt, at det volder store vanskeligheder at tilvejebringe et sådant mellemfolkeligt retsgrundlag, der omfatter hele kloden, når mentaliteten, livsindstillingen og interesserne er så forskellige, som tilfældet nu engang er. Dette må nødvendigvis medføre en gradvis udvikling, der er præget af kompromisser og halve foranstaltninger på vejen mod det endelige mål. Folkenes Forbund var en station på vejen mod dette mål, en station, der delvis savnede de fornødne magtmidler til at håndhæve et sådant retsgrundlag, og når det endelig bragte sanktioner i anvendelse, måtte det, som vi ved, finde sig i, at de blev saboteret fra visse sider.

Men i forbindelse med de udtalelser, det ærede medlem hr. Chr. Nielsen fremsatte, vil jeg gerne understrege, at også De Forenede Nationer har en Achilleshæl, nemlig i artikel 52, der åbner adgang til regionale aftaler, for selvom det stærkt understreges, at sådanne regionale aftaler skal virke ved fredelig bilæggelse af stridigheder, vil den blotte eksistens af sådanne sammenslutninger uvilkårlig forstærke interessermodsatningerne og stridighederne, hvor flere sådanne regioner grænser til hinanden. Det er det, vi er vidner til i den kolde krig, der nu føres; og det ærede medlem hr. Chr. Nielsen kan jo prøve på at undersøge anledningen til, at disse spændingsforhold er opstået, prøve at finde ud af, hvad der har foranlediget dem. Men selvom der er store vanskeligheder at overvinde på vejen frem imod dette retsgrundlag, der helst skulle omfatte hele kloden, må vi ikke af den grund tabe målet af syne. Vi må overalt, hvor der er mulighed derfor, gøre, hvad vi kan for at styrke De Forenede Nationers autoritet, og det er derfor, vi fra vor side med den største glæde vil anbefale det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning.

Chr. Nielsen: Jeg vil ligesom det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) gøre alt for at styrke De Forenede Nationer, men jeg kan ikke på nogen måde se, hvorledes der kan ligge en styrkelse i den generalakt, som vi her behandler. Det faktiske forhold er jo,

at kapitlerne 33 og 34 i De Forenede Nationers pagt klart og tydeligt omtaler alle disse stridigheder, opstiller de former, hvorunder de skal behandles, og meddeler, hvorledes man kan forebygge, at en krig udvikler sig eller en aggression får lov til at fortsætte.

Idet man har alle disse ting nedlagt i disse to paragraffer, kan jeg ikke se rettere, end at når man vil til at lave noget nyt, er det ikke en styrkelse af De Forenede Nationer, men så er det splittelse, og det er det, jeg må vende mig imod.

Hvad angår spørgsmålet om, hvordan spændingen i verden er opstået, er dette jo noget, vi gang på gang har diskuteret, og med meget lidt held i henseende til at opnå enighed. Jeg har min opfattelse af tingene, og det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) har sin. Men når det ærede medlem siger, at jeg burde vide, hvad det er, der i øjeblikket skaber en latent spænding i verden, nuvel, så gør jeg mig naturligvis mine tanker om årsagerne til konflikterne i Tunis, Ægypten, Malaya, Vietnam og alle de mange andre steder, hvor de såkaldte vesteuropæiske demokratier slagter løs på den indfødte befolkning.

Ernst Christiansen: Man kan naturligvis have delte meninger om, hvor stor værdi for freden en konvention som den, der her er tale om, har, men det ærede medlem hr. Chr. Nielsen kan ikke med nogen som helst ret betegne den som et direkte attentat mod De Forenede Nationers pagt og mod De Forenede Nationer. Der kunne siges en hel masse — der er visse urigtigheder i det ærede medlems udtalelser —, men lad mig nøjes med med den højtærede formands tilladelse at citere, hvad et medlem af det andet høje ting sagde under sagens behandling i folketinget. Det var det ærede medlem hr. Chr. Nielsens partifælle hr. Aksel Larsen, der sagde om dette forslag:

„Jeg er i den lidt ekstraordinære situation, at jeg i et spørgsmål, der vel må betragtes som henørende under international politik, kan erklære, at mit parti har samme standpunkt som de fem foregående ærede ordføreres partier, og at vi kan tilslutte os dette forslag til rigsdagsbeslutning.“

Det tyder dog i hvert fald på, at den pågældende taler ikke finder, at denne konvention er et direkte attentat mod FN.

Og hvis jeg må have lov til at gå videre — det ærede medlem hr. Chr. Nielsen taler nu om konflikter i Ægypten og Malaya og andre steder. Det ærede medlems partiformand hr. Aksel Larsen sluttede sin tale med et ønske